

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka v právní věci

žalobce: J. S.
zastoupen Mgr. Hanou Šnyrchovou, advokátkou advokátní kanceláře
se sídlem Brno, Veverí 46

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
pracoviště Hradec Králové, Slezská 839

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2016, č.
46000/000012/16/010/TL

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2016, čj. 46000/000012/16/010/TL se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 25.997,26 Kč, a to k rukám zástupkyně ve lhůtě 8 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná vydala dne 11. 1. 2016 rozhodnutí, kterým zamítla dle § 90 odst. 5 věta první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), odvolání

žalobce a potvrdila rozhodnutí orgánu I. stupně. Tím bylo rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Náchod ze dne 30. 10. 2015, čj. 46004/020951/15/110/JR, kterým byla žalobci uložena povinnost uhradit regresní náhradu v celkové výši 214.891,- Kč, a to dle ust. § 126 odst. 1 a odst. 4 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, v platném znění (dále jen „zákon č. 187/2006 Sb.“).

2. Z napadeného rozhodnutí plyne, že žalobce se dopustil protiprávního jednání, kterým zavinil dočasnou pracovní neschopnost pana J. D. v trvání od 23. 2. 2014 do 15. 7. 2015, z jejíhož titulu vznikl jmenovanému nárok na nemocenské, které mu bylo vyplaceno Okresní správou sociálního zabezpečení v Náchodě (dále jen „OSSZ“) za období 9. 3. 2014 do 15. 7. 2015 v uvedené výši (shora).
3. Žalovaná odkázala na rozsudek Okresního soudu v Náchodě čj. 3T 220/2014 ze dne 6. 1. 2015, který nabyl právní moci dne 27. 1. 2015, tímto byl žalobce uznán vinným z přečinu ublížení na zdraví dle § 147 odst. 1 trestního zákoníku a z přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, neboť dne 23. 2. 2014 v době od 2:35 hodin do 2:37 hodin v prostorách hotelu Ostaš v Polici nad Metují fyzicky napadl pana J. D. tak, že k němu přistoupil, uchopil jej za oděv a vzájemně se postrkovali, načež žalobce povalil poškozeného na zem v prostoru chodby u vstupu do výčepu. Poškozený se aktivně vlastními silami bránil a následným převalováním po zemi se přemístili zpět do prostoru před výčepním pultem, kde žalobce v jednání ustal a odešel, J. D. však zůstal sedět na zemi a nebyl schopen se postavit a došlápnout na nohu, tímto jednáním způsobil žalobce poškozenému zranění levé dolní končetiny, a tedy jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví a dopustil se veřejné výtržnosti tím, že napadl jiného. Lékař Oblastní nemocnice Náchod, a.s., MUDr. J. V., potvrdil dne 14. 9. 2015, že pracovní neschopnost J. D. v trvání od 23. 2. 2014 do 15. 7. 2015 byla v přímé příčinné souvislosti s úrazem ze dne 23. 2. 2014.
4. Na základě uvedených zjištění OSSZ Náchod zahájila řízení o povinnosti žalobce zaplatit regresní náhradu v uvedené výši. Žalobce se proti rozhodnutí orgánu I. stupně odvolal a žádal, aby žalovaná vzala v úvahu spoluzavinění poškozeného. K tomu napadené rozhodnutí uvádí, že řízení o povinnosti zaplatit regresní náhradu ve výši dávky nemocenského pojištění vyplaceného pojištěnci OSSZ, nelze vést bez existence pravomocného rozhodnutí soudu či příslušného správního orgánu, z něhož by vyplývalo zavinění protiprávního jednání konkrétního subjektu, na základě něhož došlo ke skutečnostem rozhodným pro vznik nároku na dávku. To pak platí i pro posouzení případného spoluzavinění vzniku sociální události. OSSZ došetřovala okolnosti případu u Policie České republiky, z jejího vyjádření ze dne 7. 8. 2014 mj. vyplynulo, že způsobené zranění nebylo zaviněno jednáním pana D. nebo porušením právních předpisů z jeho strany. U Města Police nad Metují pak bylo došetřováno, zda byl v přestupkové komisi tento případ řešen vůči osobě pana D. pro spoluzavinění a vyjádření ze dne 21. 12. 2015 bylo negativní.
5. Napadené rozhodnutí dále odkazuje na rozsudek, který byl podkladem pro řízení o povinnosti uhradit regresní náhradu, kde je ve vztahu k uplatnění náhrady škody Všeobecnou zdravotní pojišťovnou ČR uvedeno, že určení míry nezanedbatelného spoluzavinění poškozeného překračuje rámec trestního řízení, pojišťovna proto byla se svým nárokem odkázána na řízení ve věcech veřejnoprávních. Správní orgán má za to, že soud rozsudkem nerozhodl o tom, že se ze strany pana D. jednalo o zaviněné protiprávní jednání. Právní úprava náhrady nákladů v zákoně o veřejném zdravotním

pojištění je odlišná od právní úpravy regresních náhrad v zákoně o nemocenském pojištění a správní orgán proto nesnížil regresní náhradu z důvodu spoluzavinění skutečností rozhodných pro vznik nároku na dávku panem D. neboť pro takový postup nebyly naplněny zákonné předpoklady.

II. Žalobní argumentace

6. Součástí žaloby je žádost o přiznání odkladného účinku žalobě, o tomto soud rozhodl samostatným usnesením ze dne 1. 3. 2016.
7. Žaloba namítá nedostatečné zjištění stavu věci, a zejména spoluzavinění poškozeného, které je konstatováno v odůvodnění odsuzujícího rozsudku Okresního soudu v Náchodě ze dne 6. 1. 2015. Jednání žalobce zde bylo kvalifikováno jako nedbalostní ublížení na zdraví podle § 147 odst. 7 tr. zákona, nicméně bylo poškozeným jednoznačně vyprovokováno, tedy způsobeno i jeho jednáním. Okresní soud v Náchodě v odůvodnění konstatuje, že přihlédl zejména k tomu, že: „Napadení poškozeného J. D. předcházelo jeho déletrvající a graduující konflikt s J. H., a že žalobce byl přesvědčen, že J. D. na J. H. zaútočí a proto jej svým jednáním především chránil, byť excesivně, když tento je fyzicky slabší“.
8. Závěr OSSZ, vycházející z šetření Policie ČR, nemá oporu v provedeném dokazování v rámci řízení trestního a je vytržen ze zjištěného skutkového děje. Žalobce je přesvědčen, že škoda na zdraví vznikla u poškozeného také následkem okolností, které je nutno přičíst i samotnému poškozenému ve smyslu ust. § 2918 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen OZ). Zde poukázal na rozsudek Nejvyššího soudu ČR čj. 25 Cdo 357/2004 – „Ke spoluzavinění poškozeného na vzniku újmy na zdraví se přihlíží zejména v případech, kdy poškozený svým protiprávním jednáním trestný čin proti své osobě vyprovokoval, nebo tam, kde pachatel odvracel útok poškozeného, aniž byly splněny podmínky nutné obrany“. Dále uvádí, že nezanedbatelné spoluzavinění poškozeného konečně cituje i Okresní soud v Náchodě v odůvodnění výše cit. rozsudku ze dne 6. 1. 2015, avšak v souvislosti s uplatněným nárokem na náhradu škody ze strany VZP ČR. Žalobce je na základě uvedených skutečností přesvědčen, že žalovaná měla postupovat dle ust. § 126 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb., výši regresní náhrady z důvodu spoluzavinění poškozeného poměrně snížit a navrhuje proto zrušení obou vydaných rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

9. Žalovaná se písemně vyjádřila k žalobním námitkám dne 16. 3. 2016, uvedla, že přezkoumala k odvolání žalobce jeho případ, předmětem sporu je posouzení věci z hlediska spoluzavinění skutečností rozhodných pro vznik nároku na nemocenské ze strany pana D. V tomto směru žalovaná plně odkazuje na své rozhodnutí, kde se s námitkou podrobně zabývala, s tím, že řízení o povinnosti zaplatit regresní náhradu může být v souladu s ust. § 126 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., vedeno pouze v případě, kdy je soudem nebo správním úřadem zjištěno zaviněné protiprávní jednání. Toto řízení tedy nelze vést bez existence pravomocného rozhodnutí soudu či příslušného správního orgánu, z něhož by vyplývalo zaviněné protiprávní jednání konkrétního subjektu, na základě něhož došlo ke skutečnostem rozhodným pro vznik nároku na dávku. Závazným podkladem pro rozhodnutí OSSZ o povinnosti zaplatit regresní náhradu proto může být pouze pravomocné rozhodnutí soudu nebo správního úřadu. To platí i

pro posouzení případného spoluzavinění vzniku sociální události, při které došlo ke skutečnostem rozhodným pro vznik nároku na dávku, dle odst. 2 cit. ustanovení, které pouze v návaznosti na odst. 1 upravuje postup v případě, kdy je zaviněné protiprávní jednání konstatováno soudem nebo správním úřadem u více subjektů.

10. Žalovaná těžila z pravomocného rozhodnutí Okresního soudu v Náchodě ze dne 6. 1. 2015, čj. 3T 220/2014, kterým byl žalobce uznán vinným z přečinu ublížení na zdraví dle § 147 odst. 1 trestního zákoníku a z přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Z šetření případu OSSZ Náchod vyplynulo, že v souvislosti s výše uvedeným incidentem ze dne 23. 2. 2014 nebylo žádným správním orgánem nebo soudem konstatováno zaviněné protiprávní jednání ze strany pana J. D., proto nelze postupovat dle § 126 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb., a případné vyprovokování jednání pana S. panem D. je vzhledem k výše uvedenému pro účely posouzení případného spoluzavinění rozhodných skutečností irelevantní.
11. Žalovaná dále poukazuje na to, že regresní náhrada je institutem veřejného práva, je komplexně upravena v § 126 zákona č. 187/2006 Sb., proto se zde uplatňují pouze pravidla stanovená tímto zákonem. Z uvedeného důvodu pak považuje odkaz na rozsudek Nejvyššího soudu ČR rovněž za irelevantní. K posouzení případného spoluzavinění ze strany pana D. v souvislosti s uplatněným nárokem na náhradu škody ze strany Všeobecné zdravotní pojišťovny odkazuje na rozsudek, který byl podkladem pro řízení o regresní náhradě, kterým nebylo rozhodnuto o zaviněném protiprávním jednání ze strany pana D., zdravotní pojišťovna byla pouze se svým nárokem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť „určení míry nezanedbatelného spoluzavinění poškozeného J. D. překračuje rámec trestního řízení a výrazně by jej prodlužovalo“. Poukazuje i na skutečnost, že právní úprava náhrady nákladů v zákoně o veřejném zdravotním pojištění je odlišná od právní úpravy regresních náhrad v zákoně o nemocenském pojištění.
12. S odkazem na uvedené skutečnosti žalovaná trvá na správnosti svých závěrů a navrhuje zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud ve věci jednal dne 13. 7. 2017, zástupkyně žalobce namítala obdobně, jak výše uvedeno, zejména spoluzavinění poškozeného na celém incidentu a navrhla, aby soud vyřešil jako předběžnou otázku samotný vznik nároku na vyplacení nemocenského, a to s ohledem na úpravu, obsaženou v ust. § 25 a § 31 zákona č. 187/2006 Sb. Poškozený žalobce úmyslně vyprovokoval, k výši nemocenského pak vzniká otázka, zda by nemělo být sníženo o 50 % za každý den, když poškozený byl v době střetu opilý. Ve sporu, který je veden s Všeobecnou zdravotní pojišťovnou se jeví řešení spočívající v spoluzavinění obou účastníků, ve druhém sporu je vypracováván znalecký posudek. Soudu byly předloženy smlouvy, uzavřené žalobcem s Českomoravskou stavební spořitelnou a GE Money Bank, a.s., z nichž vyplývají závazky žalobce – poskytnutý meziúvěr a úvěr ze stavebního spoření, smlouvy o úvěru (expres půjčky).
14. Ze správního spisu žalované soud konstatoval rozsudek Okresního soudu v Náchodě ze dne 6. 1. 2015, čj. 3T 220/2014; Přípis Policie ČR, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje – územní odbor Náchod, obvodní oddělení Police nad Metují

ze dne 7. 8. 2014, z něhož plyne, že se jedná o ublížení na zdraví poškozeného J. D., kterému bylo způsobeno zranění druhou osobou, nebylo zaviněno jeho jednáním či porušením právního předpisu z jeho strany. Spis dále obsahuje vyjádření MUDr. J. V., lékaře Oblastní nemocnice Náchod, a.s., ortopedické ambulance, ze dne 14. 9. 2015, o tom, že pracovní neschopnost J. D. v trvání od 23. 2. 2014 do 15. 7. 2015 byla v přímé příčinné souvislosti s úrazem ze dne 23. 2. 2014. Ve spise se dále nachází oznámení OSSZ ze dne 17. 9. 2015 o zahájení správního řízení, vyjádření žalobce a obě rozhodnutí ve věci, včetně odvolání žalobce.

15. Po odročení věci soud opět jednal dne 12. 7. 2018. K důkazu byl žalobcem předložen rozsudek Okresního soudu v Náchodě ze dne 1. 3. 2018, čj. 55 C 35/2016, s tím, že proti němu bylo podáno odvolání, není tedy pravomocný. Soud konstatoval toto soudní rozhodnutí, kdy žalobcem byl poškozený J. D., žalovaným byl žalobce. Rozsudek byl učiněn ve věci náhrady škody za ublížení na zdraví – ztráty na výdělku po dobu trvání pracovní neschopnosti ve výši rozdílu mezi průměrným výdělkem poškozeného před vznikem újmy a náhradou toho, co bylo žalobci vyplaceno na dávkách nemocenského pojištění, bolestného a ztížení společenského uplatnění. Okresní soud provedl ve věci důkazy, a to jednak již výše cit. rozsudkem v trestní věci, dále účastnickými výpověďmi žalovaného, 2 svědků a videozáznamem z bezpečnostní kamery restaurace Ostaš, též znaleckým posudkem oboru zdravotnictví. Po zhodnocení důkazů soud dospěl k závěru, že forma zavinění pana S. byla nedbalostní, náhrada škody – ztráta na výdělku byla posuzována dle § 2962 OZ a byly shledány důvody ke snížení povinnosti nahradit škodu ve smyslu § 2953 OZ, spočívající v okolnostech, za jakých ke vzniku škody došlo a v majetkových poměrech pana S. Soud uvádí, že poškozený agresivními projevy tohoto provokoval a toto je nutno přičíst k tíži poškozeného. Náhrada nemajetkové újmy ve smyslu § 2958 OZ byla rovněž snížena, a to v důsledku chování poškozeného, na výši jedné poloviny.
16. Dále zástupkyně žalobce uvedla, že rozhodnutí soudu o žalobě, kterou proti žalobci podala Všeobecná zdravotní pojišťovna, lze očekávat 19. 7. 2018, rovněž se bude jednat o rozhodnutí I. instance, tedy nepravomocné. Zdůraznila, že poškozený incident vyprovokoval, byl opilý, jeho zranění lze přičítat i jeho chování v podnapilém stavu, je tak otázka, zda mu vznikl nárok z pojištění.
17. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového s právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.), provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu.
18. Zákon č. 187/2006 Sb., upravuje v § 126 problematiku regresní náhrady. V odst. 1 se uvádí, že ten, kdo způsobil, že v důsledku jeho zaviněného protiprávního jednání zjištěného soudem nebo správním úřadem došlo ke skutečností rozhodným pro vznik nároku na dávku, je povinen zaplatit orgánu nemocenského pojištění regresní náhradu. Nárok na regresní náhradu nemá orgán nemocenského pojištění vůči pojištěnci, jemuž byla dávka vyplacena. V odst. 2 je uvedeno, že jestliže skutečnosti rozhodné pro vznik nároku na dávku zavinilo více subjektů, odpovídají orgánu nemocenského pojištění společně a nerozdílně a vzájemně se vypořádají podle míry zavinění, pokud se nedohodnou jinak. Je-li jednou z těchto osob pojištěnec, kterému byla dávka vyplacena, odpovídají orgánu nemocenského pojištění jen ostatní subjekty, výše regresní náhrady se přitom poměrně sníží. Spory o vzájemné vypořádání rozhodují soudy.

19. V ustanovení § 31 téhož zákona je uvedeno, že výše nemocenského za kalendářní den činí 50 % výše nemocenského stanoveného podle § 29 nebo § 30, jestliže si pojištěnec přivodil dočasnou pracovní neschopnost
- a) Zaviněnou účastí ve rvačce; rvačkou se zde rozumí vzájemné napadení či fyzický střet dvou nebo více osob, nejde-li o sebeobranu nebo pomoc napadenému, pokud se nejedná o případ uvedený v písmenu c),
 - b) Jako bezprostřední následek své opilosti nebo zneužití omamných prostředků nebo psychotropních látek, nebo
 - c) Při spáchání úmyslného trestného činu nebo úmyslně zaviněného přestupku.
20. Po projednání a přezkoumání věci dospěl krajský soud k závěru, že v daném případě nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky, uvedenými v § 2 správního řádu, tedy, nebyly splněny podmínky jeho § 3.
21. Z podkladového rozhodnutí Okresního soudu v Náchodě v trestní věci ublížení na zdraví poškozenému vyplývá mj., že jeho napadení předcházely déletrvající a gradující konflikt s J. H., že obžalovaný – zde žalobce – byl přesvědčen, že na J. H. zaútočí a tedy tohoto chránil, byť excesivně. Míra spoluzavinění poškozeného (v rozsudku označena jako „nezanedbatelná“) řešena nebyla, neboť se jednalo o trestní řízení. Z uvedeného pohledu tedy, s odkazem na ust. § 126 zákona č. 187/2006 Sb., považuje krajský soud rozhodnutí žalované, vydané v této věci, za poněkud předčasné, neboť bylo nasnadě, že s ohledem na rozhodné skutečnosti celého případu bude otázka spoluzavinění poškozeného J. D. ještě dále řešena a věc tedy nelze jednoznačně uzavřít, a to i s ohledem na námitky vyjádření a odvolání žalobce. Z rozsudků soudů, které se dosud věci zabývaly, jasně vyplývá, že incident, při němž poškozený doznal zdravotní újmy, sám též svým jednáním, které předcházelo fyzickému střetu s žalobcem, přispěl, tedy, šlo o vzájemné slovní napadání, které vyústilo v útok fyzický. Za nikoliv zanedbatelnou pak soud považuje i námitku žalobce v tom směru, že žalovaná nijak nezkoumala, zda ve věci není potřebné blíže šetřit a vyhodnotit i situaci, při níž k střetu obou mužů došlo, resp. prostředí a čas, neboť z případu je patrné, že oba účastníci potyčky trávili před střetem delší dobu v pohostinství, kde nakonec k úrazu poškozeného došlo, a požívali alkohol. Soud tedy považuje za nezbytné vypořádat i žalobní námitku uplatnění § 31 uvedeného zákona. Soud je přesvědčen, že rozsudky soudů, které se zabývají odškodněním poškozeného a zkoumají míru jeho zavinění s ohledem na výši plnění žalobce, jsou právě rozhodnutími soudů, které má na mysli ust. § 126 cit. zákona, jak výše uvedeno.
22. Krajský soud tedy považuje dosud zjištěný stav věci za nedostatečný, nedostatečně odůvodněný, a to zejména s ohledem na ust. § 126 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb., žalobu proto hodnotí jako důvodnou a napadené rozhodnutí zrušuje a věc vrací k dalšímu řízení, s odkazem na ust. § 78 odst. 1 a 4 s.ř.s. Ve správním řízení došlo k vadě, která ve svém důsledku znamená i vydání rozhodnutí, které není souladné se zákonem – jak správním řádem, tak i zákonem č. 187/2006 Sb. Správní orgán vezme v novém řízení v úvahu i důkazy, provedené krajským soudem, tedy zejména cit. rozsudky Okresního soudu v Náchodě, a to v souladu s ust. § 78 odst. 6 s.ř.s.

V. Náklady řízení

23. Zástupkyně žalobce účtovala na náhradě nákladů řízení náklady právního zastoupení, které spočívají ve 4 úkonech právní služby, 4 režijních paušálech, náhradě za promeškaný čas na cestě z Brna k jednání soudu a zpět (2x), cestovném osobním automobilem Audi Combi a soudním poplatku. Soud přiznal zástupkyni žalobce dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, částku 12.400,- Kč za 4 úkony právní služby (§ 9 odst. 4 ve spojení s § 7 bod 5) – 4x3.100,-; dále částku 1.200,- Kč (§ 13 odst. 3) – 4x300,-. Náhrada za ztracený čas představuje 10 půlhodin za 1 cestu k soudu a zpět, tedy celkem 20 půlhodin (§ 14 odst. 1 písm. a) – 20x100,-, tedy částku 2.000,- Kč. Jízdné osobním automobilem bylo vyčísleno za 2 cesty z Brna do Hradce Králové a zpět částku 3.406,- Kč, soudní poplatek činí 3.000,- Kč. Odměna advokáta byla vyčíslena částkou 26.627,26 Kč, vzhledem k tomu, že DPH není možné účtovat za soudní poplatek, činí 21 % DPH částku 3.991,26 Kč, celková částka nákladů řízení tedy činí 25.997,26 Kč, tato byla přiznána v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci úspěšnému účastníkovi.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 17. červenec 2018

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu